

1863-07-12

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Stokkerup

Omtalte personer:
Susette Maribo
Wilhelm Marstrand

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

Georgia skriver om glæden ved at gå i kirke. Hun beder P.C. komme hjem et par dage før tid, da hun ønsker at invitere Susette Maribo til at bo hos dem.

TRANSSKRIFTION

Til

Hr. Professor P.C. Skovgaard

Stokkerup pr. Taarbæk

Søndag 12.juli 1863

Min allerkjæreste Mand!

Det er rigtignok ikke ret længe siden vi saaes, men jeg maa alligevel tale lidt med Dig, for her er ligesom lidt tomt i Huset, det er vel fordi det er Søndag, saa føler man det mere.

Der var varmt i Byen, kan Du troe, men jeg er dog glad ved, at jeg kan faae lidt godt af Kirken, naar jeg sidder der udenfor, men trænger saa haardt til den Næring for det smule Liv der er vakt hos En, man trænger til det, netop fordi man er saa tilbørelig til ikke selv, at føle, at man sulter. Aa Ja! hvor ussel man dog er. Der var Barnedaab, da de sang

-2-

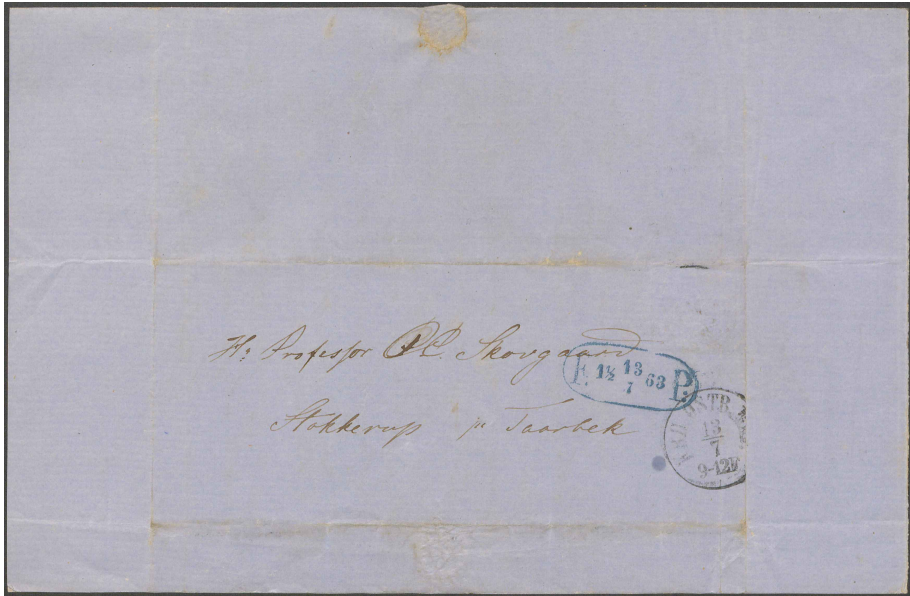
De bedrøve ej Guds Land" faldt det mig | paa sinde| at vi jo virkelig bedrøve hans Land, naar vi lukker vore Hjærter for ham, tænk! At det ikke før har slået mig! jeg har kun havt Følelsen af, at det var mig selv der maatte lide for det! men, at jeg kunne volde Gud nogen Smærte, det havde jeg aldrig tænkt paa. Saa lidt har jeg forstaaet hans mageløse Kjærlighed til os, saa lidt fattet at Forholdet mellem ham og os virkelig er ganske som mellem os og vore Børn; kun at han har langt større Grund til at vredes. Gud lad mig nu holde fast ved den Følelse, at det er en saadan mageløs kjærlig Fader hvem jeg skal lyde og for hvem jeg skal arbeide hernede.

-3-

Jeg vilde gjerne vide om Du kommer hjem før nogle dage ind i næste Uge, for jeg har faaet den Idee, at jeg gjerne vilde faae Susette herud et Par dage med sine Dreng, da hun slet ikke vil reise noget Steds hen, saa synes jeg, hun kunne have saa godt af nogle Dages fuldstændige Ro og Udhvilen herude- Men jeg kan jo kun have Plads hertil naar Du er borte, og hun faaer først fri i dag otte Dage.

Marstrand er dog bleven endel [? mager] synes jeg.

Farvel min søde ven, saa faaer jeg vel snart Brev fra Dig.
Din G.

Søndag 12 Juli 1863

Min allerdyreste Mand.
Det er dogtignok ikke ret
lange fiden vi faaer, men
jg maa alligevel tale lidt
med Dig, for her er lige
som lidt tomt: Huset idag,
det er vel fordi det er Søn-
dag, saa føler man det mere.

Der var varmt: Byen, kun
den troe, men jg er dog glad
ved, at jg kan faae lidt godt
af Kirken, naar jg følger der
udenfor; man trænger saa
haardt til den Næring for
det simple Liv, der er vakt
hos Ben; man trænger til det,
netop fordi man er saa til-
føielig til ikke selv at føle,
at man fulter. Ah ja! hvor
usfel man dog er. Der var
Barnedøbt; da de faang

de bedrøve os Gud's Barmhertighed⁴ sig vilde gerne vide om Du
falder det mig ~~meget~~ mindre kære
at vi i virkelig bedrøve dem
hans, naar vi lukker vore Øjne
for ham, tank! at det ikke
for ham plejer mig! jeg har
kun hent Solen af, at det
over mig selv der meente Lide
for det; men, at jeg kunde vide
Gud nogen Smerte, det havde
jeg aldrig tænkt paa. See lidt
hva jeg forstaaet hans megen;
Egteskab til os for lidt faldt
at Forholdet mellem ham og
os virkelig er ganske som mellem
os og vore Børn, kun at han har
langt større Grund til at smerte
Gud end mig, om holdte fast ved
den Solen, at det er en ganske
meget løs kjærlig Fælle haaber
jeg skal lyde og for hvem jeg
fuld erbejds hævde.

Jeg vilde gerne vide om Du
kommer hjem for nogle Dage
ind i næste Uge for jeg har
færdig den Brev, at jeg gerne
ville have Brevet sendt at
for Dage med fine Drømt;
de kun sat, ikke vil rejse
nogen Sted hen, for jeg
har kunnet have for godt af
nogle Dages faldende, se Pro
of Tidhøden havde. Kan jeg
kun jeg kan have Stads dertil
naar Du er borte, og har faaet
forst for mig alle Dage.
Hoffend er dog bleven
høffend mig og jegnes sig.
Forst mig jeds Ven, for
fær sig vel snart Brev fra
D. D. D.